

værende russiske Magt kun var midlertidig, ikke langvarig, at den snart vilde forsvinde, og at det var bedre senere at slutte Overenskomst med en Afløser af denne Magt.“ Hvis den højtærede daværende Udenrigsminister havde haft dette Standpunkt, og hvis han havde haft Ret deri, idet Sovjetstyret var blevet afløst umiddelbart derefter, havde Venstres Politik haft nogen Grund, og saa havde den i Dag kunnet fremtræde paa en bedre Maade, end den nu kan. Derfor forbavtede det mig ikke, hvad det ærede Medlem Hr. Blang sagde, skønt man ikke den Gang aabent vedkendte sig det, som det ærede Medlem Hr. Blang nu siger har ligget bag, men som altsaa har beroet paa en ganske fejlagtig Vurdering af Verdensforholdene.

Den ærede Ordfører sagde — i Anledning af det ærede Medlem Hr. Blangs Udtalelser — en anden Ting, som jeg ikke kan give ham Ret i. Han sagde, at man maatte med Sympati høre paa det ærede Medlems Udtalelser, man kunde yde dem Sympati. Det er jeg ude af Stand til at gøre. Den Tale, det ærede Medlem Hr. Blang holdt i Gaar, blev betegnet som alvorlig. Den blev ogsaa holdt, som om den var alvorlig, og jeg er for mit Vedkommende heller ikke i Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. Blang var dybt overbevist om, at det var Alvor, hvad han udtalte — jeg er fuldkommen overbevist derom. Men det er et Vidnesbyrd om den sjælelige Forvirring, som hersker, naar en Mand, der har indtaget det Standpunkt, det ærede Medlem Hr. Blang tidligere har indtaget, kan sige det, det ærede Medlem i Gaar sagde. Det er ikke længe siden, at den tidligere engelske Statschef, Lloyd George, i en stor Artikel, som er blevet optaget i et konservativt Blad her i Landet, „Berlingske Tidende“, i Anledning af Forhandlingerne med Sovjetrusland og en Indvending mod dem, svarende til den, det ærede Medlem Hr. Blang fremførte, sagde: For at forstaa Forholdene i Rusland nu maa man forstaa de Tilstande, der var før. Og naar det ærede Medlem Hr. Blang nu som Grund til at afvise, at Dannebrog kan plantes i Rusland ved Siden af et blodplettet Flag, henviser til Sovjetstyret, saa ved det ærede Medlem Hr. Blang, at det zaristiske Styre i Rusland ikke i nogen Henseende har staaet tilbage for Sovjetstyret med Hensyn til at udrydde Tusinder af Ruslands dygtigste Mænd, hjemsege dem med Fængsel, med Pinsler, med Forvisning! Heller ikke med Hensyn til Kristenforfølgelser har det zaristiske Rusland i nogen Henseende staaet tilbage for Sovjetrusland. Den vistnok største kristelige Tænkter, som

Rusland har født, Tolstoy, maatte træde ind for at væрге en kristen Sekt, Dugoborerne, som det daværende Rusland omtrent tilintetgjorde ved Mord, ved Forfølgelser, saaledes at den til sidst blev drevet ud af Rusland. Saaledes var det foregaaende Styre, og ingen, som overhovedet vil leve i Verden, er i Stand til at indrette sit eget Lands Forhold paa Fordømmelse af, hvad der foregaar i et andet. Ingen har den Gang, naar Zarfamilien kom her, tænkt paa, fordi den repræsenterede dette Styre, at modtage dem med Forbitrelse eller Haan, saaledes som manges alvorlige Følelse indefra kunde drive dem til at gøre. Men saa kan man heller ikke paaberaabe sig et Medlem af det danske Kongehus imod Vedtagelsen af denne Traktat. Det er efter min Mening aldeles ikke virkelig Alvor, som taler ud af det ærede Medlem Hr. Blangs Udtalelser, men kun en Stemningsbevægelse, som slet ikke undersøger, hvorledes Forholdene virkelig er, og hvorledes man selv har stillet sig.

Den Traktat, der her foreligger, stemmer jeg for ud fra det Synspunkt, jeg udtalte i 1921. Jeg gør det med stor Uvillie overfor den Regering, der har sluttet den, og med stor Uvillie overfor den *Maade*, hvorpaa Regeringen har sluttet den. Det er meget rigtigt, at Tidspunktet til en Afslutning af denne Traktat ingenlunde er saa gunstigt som i 1921, og det er ogsaa sikkert, at meget af det, der kunde være vundet i 1921, hvis man den Gang havde sluttet den Traktat — der, saaledes som det ærede Medlem Hr. Holstein sagde, var akkurat den samme som denne —, nu er gaaet tabt, fordi man den Gang gik imod, hvad man nu anbefaler. Det er højt sandsynligt, at denne Traktat ikke vil betyde overmaade meget for vore Erhverv. Jeg vurderer i saa Henseende Forholdene ikke synderlig forskelligt fra det ærede Medlem Hr. Holstein. Men jeg kommer til det Resultat, at man maa stemme for denne Traktat. Naar hele det Forhold, hvori vi har været, en Gang før er afbrudt paa en efter min Mening aldeles ubegrundet Maade, kan Forhandlingerne ikke føre til, at vi nu, efter at man en Gang har forlangt dem, atter afbryder dem. Derfor kan jeg ikke følge det ærede Medlem Hr. Holstein, men maa anbefale, ligesom Partiets Ordfører, at stemme for Traktaten.

Naar det konservative Folkeparti stemmer imod Traktaten og derved stiller sig paa en ejendommelig Maade overfor Regeringen, saa ved vi alle sammen, hvorfor de gør det. De gør det, fordi de ved, at